

сурсів для цілей науково-дослідницької роботи прищеплює студентам навички власного творчого пошуку, сприяє формуванню особистої наукової позиції, вихованню наукової та творчої ініціативи. Ці якості вкрай необхідні майбутнім фахівцям для якісного виконання не тільки індивідуальних творчих завдань за предметами, але й випускних бакалаврських та дипломних проектів.

Навчальна функція Інтернету для своєї ефективної реалізації потребує зміни менталітету викладачів, більшої відкритості, переходу до інтерактивних методів навчання, відмови від викладацького трансляціонізму і переходу до інтелектуального партнерства зі студентами [5]. Для викладача важливо знати, де і як знайти потрібне джерело інформації, як вибирати з великого потоку потрібну та достовірну інформацію, аналізувати її, на основі отриманих і наявних знань вміло опрацьовувати та подавати в доступній формі. Існує безліч різноманітних сайтів, які створені для допомоги викладачу при підготовці до певного заняття. Не викликає сумніву, що навчання студентів стає творчим, ефективнішим, якщо викладач володіє Інтернет-технологіями і використовує ресурси та можливості Інтернету в своїй практичній діяльності.

Накопичений особистий досвід застосування інформаційних технологій в учбовому процесі в різних варіантах дозволяє говорити про певні переваги подібних форм організації учбового процесу: стає можливою принципово нова організація самостійної роботи студентів; зростає інтенсивність учбового процесу; у студентів з'являється додаткова мотивація до пізнавальної діяльності та творчого пошуку; доступність учбових матеріалів у будь-який час; можливість постійного контролю міри засвоєння студентами матеріалу по кожній темі.

Керуючись вищевикладеним матеріалом та підводячи підсумок, потрібно зазначити, що Інтернет підтримка навчального процесу може стати чинником розвитку творчої активності студентів при існуванні наступних умов: наявність у викладача мотивації до підготовки та проведення занять в інтерактивних формах, підвищення особистої відповідальності кожного викладача за розвиток творчої активності студента; наявність у студентів вмінь та навичок користувача, достатніх для використання Інтернет підтримки; розробка викладачами відповідних методичних, інформаційних матеріалів, тестових завдань; органічна інтеграція Інтернет підтримки в навчальний процес вищого навчального закладу.

Список літератури: 1. Выготский Л.С. Психология искусства // Л.С. Выготский. – М., 1968. – 326 с. 2. Катренко М.В. Творческая деятельность студентов в современном образовательном пространстве вуза // Вестник Ставропольского государственного университета. – Ставрополь: СГУ, 2009. – № 61. – С. 193–197. 3. Развитие творческой активности студентов: опыт, проблемы, перспективы / А.П. Дьяков, Г.В. Горченко, А.И. Стеценко и др., науч. ред. В.С. Рахманин. – Воронеж: Изд-во ВГУ, 1991. – 160 с. 4. <http://dif.org.ua/ua/publications/articles/zlobina3.htm> 5. Сурмін Ю.П. Майстерня вченого: підручник для науковця. – К., 2006. – 302 с.

*Родыгина В.П.
г. Харьков, Украина*

ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ ЗДОРОВЬЯ БУДУЩИХ ИНЖЕНЕРОВ-ХИМИКОВ В СИСТЕМЕ ИХ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Задача сохранения, укрепления здоровья молодежи является сегодня самой важной и перспективной в процессе их профессионального образования. Для ее решения необходимо внедрять в учебно-воспитательный процесс ориентацию на валеологические принципы, оздоровительные программы с учетом специфики профессии, возрастных и половых особенностей студентов, уровня физического здоровья, воспитывать у студентов культуру здоровья. Не случайно девиз «здоровье через образование» сегодня является актуальным и важным. Анализ литературных источников, свидетельствуют о том, что проблема сохранения и укрепления здоровья подрастающего поколения, поддержания здорового образа жизни, рассматривается в деталях многие ученые, однако, вопрос о формировании культуры здоровья студентов в процессе их профессиональной подготовки с учетом специфики дальнейшей работы изучены недостаточно.

Среди инженерных специальностей есть такие, которые выдвигают особенные специфические требования к физическому здоровью, а именно, к функциональным, двигательным и психологическим возможностям человека. К таким специальностям, в первую очередь, принадлежат химические специальности, поскольку работа специалистов соответствующего профиля осуществляется в условиях влияния на организм вредных химических веществ.

Это обуславливает необходимость к внедрению в учебном процессе будущих инженеров-химиков средств и форм профессионально-прикладной подготовки по физическому воспитанию.

Вместе с тем основы формирования здорового образа жизни, культуры здоровья будущих инженеров-химиков имеют свои особенности, а их профессионально-прикладное значение определяют особенности их профессиональной деятельности.

Проблема управления процессом формирования культуры здоровья, в структуре профессиональной подготовки будущих инженеров-химиков средствами физической культуры является важным фактором, поскольку он непосредственно связан с повышением и оптимизацией здоровья, причем должен учитывать специфику обучения и будущей профессиональной деятельности.

Структуру профессиональной подготовки будущих инженеров-химиков необходимо рассматривать во взаимосвязи аспектов физического воспитания и работы специальных кафедр по ориентации студентов на культуру здоровья.

Современная система образования должна иметь не однолинейное, одномерное, а объемное структурирование: этим требованиям соответствует интегрированных курсов, которые взаимно проникают друг в друга, функционируют одновременно и с одинаковым эффектом. Эти курсы – своеобразные смысловыми узлы являются комплексными по своей природе вследствие глубокого взаимопроникновения.

Содержание интегрированных курсов дает возможность не ограничиваться рамками одного предмета, а формировать целостную картину здорового образа жизни, безопасности жизнедеятельности, общественного или технологического процесса.

Внедрение интегрированных курсов повышает связь обучения с жизнью и будущей профессиональной деятельностью. В этих курсах сочетания знания по педагогике, психологии, философии, медицине, физиологии, валеологии, физического воспитания, профессиональной безопасности жизнедеятельности, способствующих формированию у студентов высокого уровня медико-валеологической грамотности.

Изучение этих интегрированных курсов предусматривает также самостоятельную работу студентов по изучению, оценке возможностей и оздоровления своего организма. Это способствует ценностному отношению к здоровью, стимулирует будущих инженеров-химиков на поиск путей к его укреплению. Теоретические знания студентов необходимо дополнять практическими мероприятиями по изучению, оценке и отбору средств укрепления здоровья. Для этого каждым студентом должна быть разработана индивидуальная профессионально-прикладная программа по самооздоровлению.

При формировании культуры здоровья будущих инженеров всех профессий в системе профессиональной подготовки должны решаться такие профессионально-прикладные задачи:

1. Воспитание социальной активности личности, глубокую заинтересованность в профессии, воспитания высоких профессиональных качеств.

2. Развитие навыков и умений разного восприятия, быстрого запоминания, оперативного мышления, выразительной речи, рациональной ходьбы, умения наблюдать, педагогических, организаторских и командных навыков и способностей, формирование знаний, умений и привычек использования в прикладных целях физической культуры и спорта.

3. Обеспечение высокого уровня профессиональной трудоспособности, способности к интенсивной умственной работе, функционирования центральной нервной системы, системы терморегулирования, совершенствования зрительного, слухового, тактильного, вестибулярного анализаторов.

4. Укрепление здоровья, профилактика возможных заболеваний, и прежде всего заболеваний сердечно-сосудистой, дыхательной и нервной систем.

5. Формирование элементарных профессионально важных психофизических качеств.

Ориентации будущих инженеров-химиков на культуру здоровья является перспективным регулятором их профессиональной активности. С помощью усвоения настоящих ценностей здоровья достигается целенаправленное формирование у студентов химических специальностей социально важных качеств, главным образом из профессиональной компетентности. Эти качества обеспечит будущих инженеров химиков, которые выполняли конкурентоспособности на рынке труда.

Таким образом, при формировании культуры здоровья будущих инженеров-химиков необходимы новые подходы к индивидуализации физического воспитания студентов.

Список литературы: 1. Ермаков С.С., Иващенко С.Н., Гузов В.В. Особенности мотивации студентов к применению индивидуальных программ физической самоподготовки. Физическое воспитание студентов. Научный журнал. – Харьков, ХООНОКУ-ХГАДИ, 2012. № 4. С. 59–61. 2. Кожевникова Л.К. Физическое воспитание как средство формирования здорового образа жизни и культуры досуга студенческой молодежи. Физическое воспитание студентов. Научный журнал. Харьков, 2010, № 3, С. 140–145. 3. Чупаха И.В.,

Пужаева Е.З., Соколова И.Ю. Здоровьесберегающие технологии в образовательно-воспитательном процессе: Научно-практический сборник инновационного опыта. М.: Илекса; Ставрополь: Сервисшкола, 2001. 400 с. 4. Щекина Н.Б. Формирование культуры здоровья студентов / Н.Б. Щекина, А.В. Юшко // Настоящее и будущее фармации: тезисы Всеукраинского конгресса / Изд-во НФаУ. – Харьков, 2008. – 635 с.

*Рябченко Л.О.
г. Харьков, Украина*

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Організація активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів і підвищення її ефективності базується на чітко сформульованій меті навчання, ретельному відборі навчальної інформації, достатньої для досягнення мети і завдань навчання, її систематизації і структуризації, раціональної змістовної частини. Важливо чітко визначити початковий рівень знань студентів, виявити логіку самостійного пізнання навчальної дисципліни. Здійснення такої діяльності передбачає обґрунтування форм і методів пізнавальної роботи студентів, мотивоване її забезпечення, актуалізацію пізнавальних процесів для досягнення поставленої мети і завдань. Необхідно чітко визначити процедуру контролю і оцінки найбільш значущих професійних знань, навичок, умінь (за певним рівнем складності), що дозволить коригувати самостійну навчально-пізнавальну діяльність студента. Змістовною основою організації цього процесу є самостійна навчально-аналітична робота студента з різними джерелами наукової інформації: підручниками, монографіями, нормативно-правовими документами, навчальними і методичними посібниками, конспектами лекцій, певними носіями програмно-інформаційного комп'ютерного забезпечення процесу навчання.

Для управління пізнавальною діяльністю студентів є дві організаційні можливості: безпосередня і непряма (опосередкована) дії. Безпосереднє управління, як правило, відбувається при фронтальній роботі, де викладач викладає навчальний матеріал, обговорює проблемні ситуації, розподіляє завдання і т.і. Вся навчальна діяльність відбувається у спільній роботі, а управління здійснюється при самостійній роботі учнів, коли викладач дає матеріал і під час керівництва. Перевага безпосереднього управління полягає у психологічному впливі особистості педагога на студентів. Її основні недоліки полягають в тому, що викладач одержує мало інформації від навчальної діяльності студентів, залишається мало можливості активізувати їх і враховувати їх індивідуальні особливості.

Переваги і недоліки непрямого управління носять прямо протилежний характер: тут відсутня безпосередня дія, але при такій організації навчального процесу викладачі мають можливість детально керувати навчальною діяльністю студентів, одержувати при необхідності інформацію про їх діяльність і одночасно перевіряти результати цієї діяльності.

Існує цілий ряд класифікацій принципів організації самостійної роботи студентів, які можна в узагальненому вигляді звести до наступного: